

บันทึกหลักการ
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ข้าวต้ม
เรื่อง
การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2549
ประเภทการเลี้ยงสุกร เป็ด ไก่

หลักการ

สืบเนื่องจากปัญหาเหตุรำคาญจากกลิ่น ฟุ้งละออง และเสียงดัง ที่เกิดจากแหล่งกำเนิดที่สำคัญ ได้แก่ ภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และพาณิชยกรรม ได้ทวี ความรุนแรงมากขึ้นตามอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากร และการขยายตัวของชุมชน ตลอดจน การเพิ่มขึ้นของการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ จำนวน 130 ประเภท ตามพระราชบัญญัติการ สาธารณสุข พ.ศ.2535 จากรายงานการสำรวจปัญหาเหตุรำคาญของกรมอนามัยในระหว่างปี พ.ศ.2535 - พ.ศ.2539 และผลการ สัมมนา เจ้าหน้าที่สาธารณสุข สำนักงานเขต กรุงเทพมหานคร 38 แห่ง และการจัดลำดับความสำคัญของ ปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญ ที่เกิดจากสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกร เป็ด ไก่ เป็นแหล่ง สำคัญทำให้เกิดปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญจากเสียงดัง และ สารพิษ 7 ชนิด ได้แก่ แอมโมเนีย (NH_3) , มีเทน (CH_4) , ไฮโดรเจน ซัลไฟด์ (H_2S) , และสารประกอบของเอมีน (Amines) , แอลกอฮอล์ (Alcohols) , เมอร์แคปแทน (Mercaptan) และคาร์บอนิล (Carbonyls) ม ลพิษเหล่านี้ จะฟุ้งกระจายออกสู่บรรยากาศนอกสถานประกอบการทำให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้เคียง สถานประกอบ การดังกล่าวได้รับความเดือดร้อน รำคาญ จนเป็นอันตรายแก่สุขภาพได้ ดังนั้น เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไข ปัญหาของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ข้าวต้มจึงให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ข้าวต้ม เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2549 ประเภทการเลี้ยงสุกร เป็ด ไก่

เหตุผล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับ 5 พ.ศ. 2546 และมาตรา 32 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 และ มาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 บัญญัติให้ตราเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ข้าวต้ม
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2549
ประเภทการเลี้ยงสุกร เป็ด ไก่

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ข้าวต้ม ว่าด้วยการควบคุม กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และมาตรา 32 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ข้าวต้ม โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และของนายอำเภอเมืองเชียงราย จึงออกข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า "ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ข้าวต้ม เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2549 ประเภทการเลี้ยงสุกร เป็ด ไก่"

ข้อ 2. ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ข้าวต้ม เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ข้าวต้ม และที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน และศาลาอเนกประสงค์ หมู่บ้าน แล้ว 30 วัน

ข้อ 3. บรรดาข้อบัญญัติ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่นใดที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือที่ขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4. ในข้อบัญญัติฉบับนี้

"อาคาร" หมายความว่า บ้าน เรือน โรง ร้าน อาคารที่ใช้เป็นสถานที่ประกอบกิจการค้าตามข้อบังคับนี้

"ที่หรือทางสาธารณะ" หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

"สัตว์" หมายความว่า หมายถึง สุกร เป็ด ไก่

"สิ่งปฏิกูล" หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

"มูลฝอย" หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร ภาชนะที่ใส่อาหาร ถัง มูลสัตว์หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

"เหตุรำคาญ" หมายความว่า ในกรณีมีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง หรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้นดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ

(1) แหล่งน้ำ ทางระบายน้ำ ที่ใส่มูลหรือเถ้าหรือสถานที่อื่นใดที่อยู่ในทำเลไม่เหมาะสมสกปรก มีการสะสม หรือหมักหมมสิ่งของ มีการเททิ้งสิ่งใดๆ เป็นเหตุให้เกิดความเสื่อมหรือละอองสารเป็นพิษ หรือน่าจะเป็นที่เพาะพันธุ์พาหะนำโรค หรือก่อให้เกิดความเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(2) อาคารอันเป็นที่อยู่อาศัยของคนหรือสัตว์หรือสถานที่ประกอบการใด ไม่มีการระบายอากาศ ไม่มีการระบายน้ำ การกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมีแต่ไม่มีการควบคุมให้ปราศจากกลิ่นเหม็น หรือละอองอย่างเพียงพอจน

เป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(3) การกระทำใดๆ ให้เกิดกลิ่น เสียง สิ่งมีพิษ หรือกรณีอื่นใดจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบเหตุนั้น

(4) การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ใดหรือโดยวิธีใด หรือมีจำนวนเกินสมควรเป็นเหตุให้เสื่อม หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(5) เหตุอื่นใดที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลแม่ข้าวต้ม

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

"การค้า" หมายความว่า การประกอบธุรกิจ การพาณิชย์ การอุตสาหกรรม การเกษตร การผลิต การให้บริการใดๆ เพื่อหาประโยชน์อันมีมูลค่า

ข้อ 5. ให้กิจการประเภทการเลี้ยงสุกร เป็ด ไก่ เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ที่จะต้องอยู่ภายใต้การควบคุมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ข้าวต้ม

ข้อ 6. เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติมีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามที่กำหนดไว้ในข้อ 5. ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามใบอนุญาตที่แนบท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ 7. ผู้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่กำหนดไว้ในข้อ 5. ทั้งในลักษณะที่เป็นการค้า และไม่เป็นการค้าจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับสุขลักษณะ และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพในเรื่องต่างๆ ที่จะกำหนดต่อไปในข้อบัญญัตินี้ ดังนี้

- (1) สถานที่ตั้งของสถานประกอบการ
- (2) อาคารและส่วนประกอบ
- (3) การจัดการของเสียในสถานประกอบการ
- (4) การจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์พาหะนำโรค

ข้อ 8. สถานที่ตั้ง

8.1 สถานที่ตั้งต้องอยู่ในสถานที่ไม่ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ

1. สถานประกอบการประเภทการเลี้ยงสุกร ต้องตั้งห่างจากชุมชน ในระยะทางดังต่อไปนี้

ก. 200 เมตร สำหรับการเลี้ยงสุกร จำนวน ไม่เกิน 10 ตัว

ข. 500 เมตร สำหรับการเลี้ยงสุกรเกินกว่า 10 ตัว และไม่เกิน 30 ตัว

ค. 1,000 เมตร สำหรับการเลี้ยงสุกรเกิน 30 ตัว และไม่เกิน 100 ตัว

ง. 2,000 เมตร สำหรับการเลี้ยงสุกรเกิน 100 ตัว ขึ้นไป

2. สถานประกอบการประเภทการเลี้ยงสุกรต้องตั้งห่าง แหล่งน้ำ สาธารณะ ในระยะทาง 50 เมตร

3. สถานประกอบการประเภทการเลี้ยงเป็ด ต้องตั้งห่างจากชุมชน แหล่งน้ำ สาธารณะ ในระยะทางดังต่อไปนี้

- ก. 100 เมตร สำหรับการเลี้ยงเป็ดไม่เกิน 5,000 ตัว
- ข. 300 เมตร สำหรับการเลี้ยงเป็ดเกินกว่า 5,000 ตัว
4. สถานประกอบการประเภทการเลี้ยงไก่ ต้องตั้งห่างจากชุมชน ในระยะทางดังต่อไปนี้
- ก. 500 เมตร สำหรับการเลี้ยงไก่ จำนวน 200 ตัว แต่ไม่เกิน 10,000 ตัว
- ข. 1,000 เมตร สำหรับการเลี้ยงไก่เกิน 10,000 ตัว ขึ้นไป
5. สถานประกอบการประเภทการเลี้ยงไก่ ต้องตั้งห่างแหล่งน้ำสาธารณะ ในระยะทาง 200 เมตร
- 8.2 ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์เป็นสัดส่วนซึ่งกันเป็นสัดส่วน และให้อยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของ และมีที่ว่างอันปราศจากหลังคา หรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณ เลี้ยงสัตว์นั้นไม่น้อยกว่า 20 เมตรทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบกิจการประเภทเดียวกันตามข้อบัญญัตินี้
- 8.3 สถานที่เลี้ยงสัตว์ต้องมีที่ขังและที่ปล่อยสัตว์กว้างขวางพอสมควร
- 8.4 สถานที่เลี้ยงสัตว์นั้นต้องตั้งในที่ลาด ซึ่งจัดทำรางระบายที่สามารถระบายน้ำเสียได้สะดวก
- 8.5 สถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องทำรางระบายหรือบ่อรับน้ำเสียด้วยวัสดุถาวร มีลักษณะเรียบไม่ซึม ไม้รั่ว น้ำไหลได้สะดวก
- 8.6 สถานที่เลี้ยงสัตว์ต้องมีการระบายน้ำ มีการป้องกันกลิ่น ไอ เสียง เขม่า ฝ้าควัน มูลสัตว์ หรือสิ่งอื่นใด ซึ่งอาจเป็นเหตุรำคาญต่อผู้อยู่ในที่ใกล้เคียง
- 8.7 สถานที่เลี้ยงสัตว์ต้องมีระบบแสงสว่างและระบายอากาศอย่างเพียงพอ และต้องจัดสถานที่มิให้เป็นที่อาศัยของสัตว์นำโรค
- ข้อ 9. อาคารและส่วนประกอบ
- 9.1 อาคารสัตว์เลี้ยงต้องเป็นอาคารเอกเทศ และมั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้นๆ ไม่มีการพักอาศัย หรือประกอบกิจการอื่นใด
- 9.2 พื้นอาคารต้องเป็นพื้นแน่น ไม่เฉอะแฉะ ไม้มีน้ำขัง เว้นแต่การเลี้ยงสุกรพื้นต้องเป็นพื้นคอนกรีต มีความลาดเอียงพอสมควร เพื่อให้ให้น้ำหรือสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายได้โดยสะดวก
- 9.3 หลังคา ต้องมีความสูงจากพื้นมากพอควร และมีช่องทางให้แสงสว่าง หรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง
- 9.4 คอก มีการกั้นคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ ไม่ให้สัตว์อยู่อย่างแออัด
- 9.5 ถนนภายในสถานประกอบการต้องใช้วัสดุคงทน มีความกว้างเหมาะสมสะดวกในการขนส่งลำเลียง อุปกรณ์ อาหารสัตว์ รวมทั้งผลผลิตเข้า-ออก ภายในสถานประกอบการ
- 9.6 รางระบายน้ำ ต้องจัดให้มีรางระบายน้ำโดยรอบตัวอาคาร ให้มีความลาดเอียงพอให้น้ำไหลได้สะดวก ไม่อุดตัน
- 9.7 ต้องมีห้องเก็บรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ในการทำงาน ในที่มิดชิด เป็นระเบียบเรียบร้อย และรักษาความสะอาดอยู่เสมอไม่เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวันหรือสัตว์นำโรคอื่นๆ
- 9.8 ต้องมีห้องน้ำ ห้องส้วม ที่ถูกสุขลักษณะจำนวนเพียงพอกับจำนวนคนที่ทำงานในสถานะนั้น
- 9.9 ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอต่อการประกอบการ
- ข้อ 10. การจัดการของเสีย สารพิษและมลพิษของสถานประกอบการ

10.1 ต้องเก็บกวาดมูลสัตว์หรือสิ่งปฏิกูลเป็นประจำทุกวัน

10.2 ต้องทำความสะอาด กวาดล้างอาคารเลี้ยงสัตว์ คอกสัตว์ให้สะอาดทุกวัน ต้องรักษาพื้นอาคารสถานที่ คอกสัตว์ ให้มีลักษณะที่ค้ำยู่เสมอ

10.3 ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์หรือสิ่งปฏิกูลโดยเฉพาะ ไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

10.4 ห้ามทิ้งมูลสัตว์หรือสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่ดินสาธารณะหรือทางน้ำสาธารณะหรือในที่อื่นใด นอกจากที่รองรับมูลฝอยได้สุกลักษณะที่จัดไว้

10.5 -น้ำทิ้งที่จะปล่อยออกไปนอกสถานประกอบการประเภทการเลี้ยงสุกร เพื่อระบายลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ ให้มีค่า BOD ไม่มากกว่า 60 มิลลิกรัมต่อลิตร

10.6 ระดับเสียงในสถานประกอบการเลี้ยงสุกร เปิด ใ้ ต้องมีระดับเสียงเฉลี่ย 8 ชั่วโมง ไม่เกิน 85 เดซิเบล (เอ)

10.7 ความเข้มข้นของก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์ที่ตรวจวัดใน 2 ชั่วโมง ต้องมีค่าไม่เกิน 0.007 มิลลิกรัมต่อลิตร

10.8 ความเข้มข้นของก๊าซแอมโมเนียที่ตรวจวัดใน 1 ชั่วโมง ภายในสถานประกอบการต้องมีค่าไม่เกิน 35 มิลลิกรัมต่อลิตร

10.9 วิธีการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการให้ใช้วิธีการตรวจวัดที่ระบุโดยหน่วยงานราชการซึ่งได้กำหนดไว้

10.10 กรณีที่วิธีการตรวจวัดไม่ได้มีการระบุไว้โดยหน่วยงานราชการไทย ให้ใช้วิธีการที่ได้รับการยอมรับ

ข้อ 11. การจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์พาหะนำโรค

11.1 น้ำเสีย ต้องได้รับการบำบัดก่อนระบายลงสู่ทางระบายน้ำ แหล่งน้ำสาธารณะหรือในที่เอกชน น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วต้องมีการตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งให้ได้เกณฑ์มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง

11.2 ต้องมีการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์

11.3 การกำจัดซากสัตว์ ให้ใช้วิธี เผา หรือฝัง เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์นำโรค โดยสถานที่กำจัดซากสัตว์ต้องห่างจากบริเวณอาคารหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ อาคารสำนักงาน อาคารพักอาศัย

(1) การกำจัดซากสัตว์โดยการฝัง ต้องมีเนื้อที่เพียงพอและอยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึง โดยฝังซากได้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสมทำการราดหรือโรยบนส่วนต่างๆ ของซากสัตว์จนทั่ว กลบหลุมเหนือระดับผิวดินและราดหรือโรยด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรคซ้ำ

(2) การกำจัดซากสัตว์โดยการเผา ต้องมีสถานที่เผาหรือเตาเผาอยู่ในบริเวณที่เหมาะสมในการใช้เผาซากทั้งหมด เตาเผาต้องทำด้วยวัสดุแข็งแรง ทนความร้อนได้ดี น้ำไม่รั่วซึม

ข้อ 12. การจัดการปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญ

12.1 ถ้ามีการสูมไฟไล่แมลงให้สัตว์ ต้องไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ

12.2 ต้องป้องกันเสียงรบกวนของสัตว์ ไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

12.3 การเลี้ยงเปิด ไข่ ตัวอาคารต้อง ป้องกันชน เปิด ไข่ ไข่ไม่ให้ปลิวฟุ้งกระจายไปนอกสถานที่

12.4 ต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์ออกทำความเสียหายแก่ทรัพย์สิน หรือทำความเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อยู่ใกล้เคียง

ข้อ 13. ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการค้าตามข้อ 6 ต้องยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่กำหนดท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ 14. ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการค้าตามข้อ 6 จะต้องนำสำเนาหลักฐานดังต่อไปนี้มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(1) สำเนาบัตรประชาชน / สำเนาบัตรข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

(2) สำเนาทะเบียนบ้าน

(3) ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร (ถ้ามี)

(4) แผนผังแสดงบริเวณ พื้นที่เลี้ยงสัตว์ โรงเก็บอาหาร-ผสมอาหารสัตว์ พื้นที่ทำลายซากสัตว์ พื้นที่บำบัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล อาคารสำนักงานและบ้านพักอาศัย

ข้อ 15. เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะดำเนินการออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการค้าตามข้อ 6 ทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้ รับคำขอตามข้อ 13. และหลักฐานตามข้อ 14 ถูกต้องครบถ้วนแล้ว

ในกรณีที่มีเหตุอันจำเป็น เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจดำเนินการได้ภายในกำหนดเวลาดามวรรคหนึ่งสามารถขยายเวลาออกไปได้อีกสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน โดยจะมีหนังสือแจ้งขยายเวลา และเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาดามวรรคหนึ่งหรือตามที่ ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น

ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันทำการนับแต่วันที่ ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในเวลาที่กำหนด ถือว่าผู้ขอรับใบอนุญาตสละสิทธิ์

ข้อ 16. ผู้ได้รับอนุญาตประกอบการค้าประเภทใดที่ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการค้า เช่นนั้นต่อไป จะต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดท้ายข้อบัญญัตินี้ภายในสามสิบวันก่อนสิ้นอายุใบอนุญาต

ข้อ 17. ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 11 จะต้องชำระค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ในวันที่มารับใบอนุญาตหรือวันที่มายื่นคำขอต่อใบอนุญาตแล้วแต่กรณี

ผู้ประกอบการค้าที่มาขอต่อใบอนุญาตรายใดไม่ชำระค่าธรรมเนียมตามกำหนดเวลาในวรรคหนึ่งจะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละสี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมตามกำหนดเวลา ในวรรคหนึ่ง เว้นแต่จะได้ออกเลิกการค้าก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ 18. ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการค้า จะต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ 19. กรณีใบอนุญาตสูญหาย หรือถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดการขอรับใบแทน

ใบอนุญาตให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ และวิธีการตามข้อ 13. และข้อ 14. โดยอนุโลม และให้ใช้ใบแทน ใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของใบอนุญาตเดิมนั้น

ข้อ 20. ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการค้ารายใดไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อบัญญัตินี้ หรือ ตามบทแห่งพระราชบัญญัติ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งให้ทำการแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ได้รับคำสั่งไม่ แก้ไขปรับปรุงภายในเวลาที่กำหนด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และ ถ้าผู้ได้รับคำสั่งไม่แก้ไขหรือปรับปรุงภายในเวลาที่กำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาต ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ในกรณีผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการค้ารายใดถูกพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุ ที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก หรือต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ การไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามวรรคหนึ่งก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนให้เจ้า พนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

ข้อ 21. ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะต้องขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการค้าที่ถูกเพิกถอน ใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ 22. ผู้ประกอบกิจการค้ารายใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามบทกำหนด โทษ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 23. ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ข้าวต้ม เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติตำบลนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบัญญัติ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

นายกิตติชัย อิ่นสุวรรณ

(นายกิตติชัย อิ่นสุวรรณ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ข้าวต้ม

เห็นชอบ

นายสุภักดิ์ เสวตวิญวัต

นายสุภักดิ์ เสวตวิญวัต

ปลัดอำเภอ หัวหน้ากลุ่มงานบริหารงานปกครองรักษาราชการแทน

นายอำเภอเมืองเชียงราย

๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๕

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร
โครงการสำรวจและศึกษาเพื่อจัดทำมาตรฐานเหตุรำคาญด้านกลิ่น ฝุ่นละออง และเสียงดัง
จากกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการเลี้ยงสุกร เป็ด ไก่

วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อกำหนดมาตรฐานเหตุรำคาญ และหลักเกณฑ์สุขลักษณะทั่วไป สำหรับควบคุมกิจการ ที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพ ประเภทการเลี้ยงสุกร เป็ด ไก่ เพื่อให้ท้องถิ่นนำไปใช้ได้

วัตถุประสงค์เฉพาะ

- (1) เพื่อศึกษาประเมินความเสี่ยง และผลกระทบต่อสุขภาพจากเสียงดัง และสารพิษ 7 ชนิด จากสถาน ประกอบการ รวมทั้ง ประเมินสถานการณ์ความรุนแรงของปัญหาต่อชุมชนและประชาชน
 - (2) เพื่อศึกษาสำรวจ ตรวจวัด และประมวลข้อมูลด้านมลพิษจากสถานประกอบการ
 - (3) เพื่อศึกษาสภาพและมาตรการควบคุม สุขลักษณะทั่วไป และการอนามัยสิ่งแวดล้อมของสถานประกอบการ
 - (4) เพื่อยกร่างข้อบัญญัติท้องถิ่น และกฎกระทรวงเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และมาตรฐานเหตุรำคาญ และกิจการที่ เป็นอันตรายแก่สุขภาพ
 - (5) เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ประชาชน และนักการเมือง ท้องถิ่น รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์การออกและการใช้มาตรฐานให้แก่เจ้าหน้าที่สาธารณสุข
- ผลการสำรวจและศึกษา**

1) ข้อมูลทั่วไป

จากการสำรวจและการศึกษาสถานประกอบการประเภทการเลี้ยงสุกร เป็ด ไก่ พบว่า การเลี้ยงสุกร เป็ด ไก่ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ เลี้ยงเพื่อการค้า และการเลี้ยงแบบรายย่อย สำหรับจำนวนสถาน ประกอบการมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เนื่องจาก การเลี้ยงสัตว์ดังกล่าวแต่ละรุ่นมีระยะเวลาค่อนข้างสั้น เช่น การเลี้ยงสุกรขุนมีระยะเวลาประมาณ 4 เดือน การเลี้ยงไก่เนื้อมีระยะเวลา ประมาณ 45 วัน และการเลี้ยงเป็ดเนื้อ มีระยะเวลาประมาณ 50 วัน เป็นต้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพเศรษฐกิจ และปริมาณความต้องการ บริโภคสินค้า ใน การศึกษาได้แบ่งสถานประกอบการออกเป็น 4 ขนาด คือ ขนาดครัวเรือน ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ โดย แบ่งตามจำนวนสัตว์ที่เลี้ยงดังนี้

สถานประกอบการประเภทการเลี้ยงสุกร

- ขนาดครัวเรือน มีจำนวนสุกรต่ำกว่า 50 ตัว
- ขนาดเล็ก มีจำนวนสุกรตั้งแต่ 50-200 ตัว
- ขนาดกลาง มีจำนวนสุกรตั้งแต่ 201-1,000 ตัว
- ขนาดใหญ่ มีจำนวนสุกรตั้งแต่ 1,001 ตัวขึ้นไป

สถานประกอบการประเภทการเลี้ยงไก่/เป็ด

- ขนาดครัวเรือน มีจำนวนไก่/เป็ดต่ำกว่า 500 ตัว
- ขนาดเล็ก มีจำนวนไก่/เป็ดตั้งแต่ 500-5,000 ตัว
- ขนาดกลาง มีจำนวนไก่/เป็ดตั้งแต่ 5,001-10,000 ตัว
- ขนาดใหญ่ มีจำนวนไก่/เป็ดตั้งแต่ 10,001 ตัวขึ้นไป

2) ข้อมูลพื้นที่ศึกษา

จากการรวบรวมข้อมูลจำนวนสถานประกอบการประเภทการเลี้ยงสุกร เป็ด ไก่ พบว่า ในพื้นที่ศึกษาทั้งจังหวัดราชบุรีและจังหวัด ฉะเชิงเทรา มีจำนวนการเลี้ยงแบ่งตามขนาดสถานประกอบการเป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ สถานประกอบการขนาดเล็ก จะมีจำนวน มากที่สุด รองลงมาคือ สถานประกอบการขนาดกลาง และสถานประกอบการขนาดใหญ่ ตามลำดับ และจากการสำรวจด้วย การ สัมภาษณ์เจ้าของสถานประกอบการ โดยใช้แบบสอบถาม พบว่า สถานประกอบการส่วนใหญ่ ยังไม่มี การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม มีเพียง สถานประกอบการขนาดใหญ่ไม่กี่แห่งเท่านั้น ที่มีการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม เช่น การบำบัดน้ำเสีย การเลี้ยงในระบบปิด เป็นต้น และ สถานประกอบการทั้งขนาดเล็กและขนาดกลางส่วนใหญ่จะเป็นการใช้แรงงานของคนในครอบครัว มีจำนวนคนงานอยู่ในช่วง 1 - 4 คน

ดังนั้น เหตุเค็ดรื้อนราคาหมูส่วนใหญ่ที่ประชาชนได้รับจึงเกิดจากสถานประกอบการ ขนาดเล็กและขนาดกลาง แต่ทั้งนี้หาก สถานประกอบการ ขนาดใหญ่มีการ จัดการสิ่งแวดล้อม ที่ไม่ดี หรือไม่มีการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมจะมีผลกระทบต่อในระดับที่รุนแรง กว่าสถานประกอบการขนาดเล็ก และขนาดกลาง นอกจากนี้เหตุราคาหมู ที่เกิดขึ้นยังแปรผกผันกับระยะทางด้วย

3) การตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อม

3.1) การเก็บตัวอย่างและการตรวจวัดคุณภาพอากาศ

การเก็บตัวอย่างและตรวจวัดคุณภาพอากาศ กระทำบริเวณในสถานประกอบการตัวอย่างประเภทการเลี้ยงสุกร เป็ด ไก่ ใน บรรยากาศของชุมชน และบ้านพักอาศัยบริเวณ โดยรอบในแต่ละพื้นที่ศึกษาและพื้นที่กลุ่มควบคุม การตรวจวิเคราะห์สารประกอบ เมอร์แคปแทน คาร์บอนิล แอลกอฮอล์ และเอมีน ไม่พบสารประกอบดังกล่าวในทุกรูป ส่วนก๊าซมีเทนสำหรับตัวอย่างที่ตรวจพบได้นั้น จะมีความเข้มข้นต่ำมาก ทั้งนี้พบว่าในประเทศไทยยัง ไม่ได้กำหนดค่า มาตรฐานก๊าซมีเทนในสถานประกอบการ

สำหรับก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์ และก๊าซแอมโมเนีย พบว่า ทั้งในสถานประกอบการในบรรยากาศของชุมชน และบ้านพักอาศัย ผลการตรวจวิเคราะห์มีค่า อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะ แวดล้อม (สารเคมี) 30 พฤษภาคม 2520

พื้นที่กลุ่มควบคุม (จังหวัดนครนายก)

ผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศในบรรยากาศของชุมชนตำบลท่าทราย และภายในบ้านพักอาศัย พบว่า ก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์ ก๊าซแอมโมเนีย และก๊าซมีเทน มีค่าระดับความเข้มข้นต่ำมาก โดยก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์ และก๊าซแอมโมเนียมีค่าอยู่ในช่วง <math><0.001-0.458</math> ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ส่วนก๊าซมีเทนมีค่าอยู่ในช่วง 3.16-7.95 ส่วนในล้านส่วน

3.2) การตรวจวัดระดับเสียง

1) ผลการตรวจวัดระดับเสียงในสถานประกอบการ

ระดับเสียงในสถานประกอบการในจังหวัดราชบุรี และจังหวัดฉะเชิงเทรา ระดับเสียงเฉลี่ย 1 ชั่วโมง และระดับเสียงเฉลี่ย 8 ชั่วโมง ระดับเสียงที่ตรวจวัดได้ ในสถานประกอบการทั้งสองจังหวัดอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานระดับเสียงในสถานประกอบการตาม ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม ซึ่งกำหนดไว้ว่าในช่วงเวลาทำงาน 7-8 ชั่วโมง ในสถานประกอบการต้องมีระดับเสียงเฉลี่ยไม่เกิน 90 เดซิเบล (เอ) ส่วนระดับเสียงสูงสุด มีเฉพาะในบางช่วง เวลาของการตรวจ วัด เท่านั้น ดังนั้น ระดับเสียงที่เกิดขึ้นในสถานประกอบการประเภทการเลี้ยงสุกร เป็ด ไก่ ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบ และเหตุรำคาญแก่ ชุมชนที่ตั้งอยู่โดยรอบ

2) ผลการตรวจวัดระดับเสียงในบริเวณชุมชนที่อยู่โดยรอบสถานประกอบการ

ผลการตรวจวัดระดับเสียงในบริเวณชุมชนพื้นที่ศึกษาระดับเสียงที่ตรวจวัดได้ ในชุมชนที่ตั้งอยู่รอบสถานประกอบการ ประเภท การเลี้ยงสุกร เป็ด และไก่ พบว่า มีระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง ในเกณฑ์มาตรฐานตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 15 (พ.ศ.2540) ซึ่งกำหนดมาตรฐานระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง ไว้ไม่เกิน 70 เดซิเบล (เอ) และระดับเสียงสูงสุดไม่เกิน 115 เดซิเบล (เอ) สำหรับจังหวัดฉะเชิงเทรา ระดับเสียงกลางวัน-กลางคืน ชุมชนที่ตั้งอยู่บริเวณ สถานประกอบการ เลี้ยงสุกร เป็ด และไก่ มีระดับเสียงสูงกว่ามาตรฐานที่กำหนดโดยองค์กรปกป้องและคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ประเทศสหรัฐอเมริกา (US.EPA) ที่กำหนดไว้ ไม่ สูงกว่า 55 เดซิเบล (เอ) ส่วนจังหวัดราชบุรีมีเพียงชุมชนที่อยู่บริเวณสถานประกอบการเลี้ยงสุกร และเป็ด ที่ มีระดับเสียงสูง กว่า มาตรฐานที่กำหนดโดยองค์กรปกป้องและคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ประเทศสหรัฐอเมริกา (US.EPA) ที่กำหนดไว้ไม่สูงกว่า 55 เดซิเบล (เอ) ระดับเสียงกลางวัน-กลางคืน

3.3) การตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำ

การตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำ บริเวณสถานประกอบการตัวอย่างประเภทการเลี้ยงสุกร และเป็ด พบว่า น้ำเสียจากฟาร์มสุกรและฟาร์ม เป็ด มีค่าความสกปรกค่อนข้างสูง ความสกปรกของน้ำเสียดังกล่าว สามารถเกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่จะเป็นสาเหตุของ การเกิดเหตุรำคาญได้ต้องมีการควบคุม โดยการบำบัดให้ค่าความสกปรก ลดลงก่อนที่จะปล่อยลงสู่แหล่งน้ำ

ส่วนฟาร์มเลี้ยงไก่ พบว่า ไม่มีน้ำเสียที่ถูกปล่อยออกจากสถานประกอบการเนื่องจากกิจกรรมการเลี้ยงไก่

4) การรวบรวมข้อมูลปัญหาเหตุรำคาญของประเทศและพื้นที่ศึกษา

จากสถิติการร้องเรียนของประชาชนทั่วประเทศ ระหว่างปี พ.ศ.2538-2540 ซึ่งมีการรวบรวมไว้ที่กรมควบคุมมลพิษ พบว่า มีสถานประกอบการประเภท การเลี้ยง สุกรที่ก่อปัญหาเหตุรำคาญด้านกลิ่นเหม็น จำนวน 4 แห่ง ปัญหาเหตุรำคาญด้านกลิ่นเหม็น และน้ำเสีย จำนวน 5 แห่ง และปัญหาเหตุรำคาญด้าน กลิ่นเหม็นและฝุ่นละออง จำนวน 1 ราย สถานประกอบการที่ถูกร้องเรียน ตั้ง อยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ 2 ราย จังหวัดราชบุรี จังหวัด

สกลนคร จังหวัดชลบุรี จังหวัดชุมพร จังหวัดนครราชสีมา และ จังหวัดตรัง จังหวัดละ 1 ราย สำหรับสถานประกอบการประเภทการเลี้ยงไก่ที่ก่อปัญหาเหตุรำคาญด้านกลิ่นเหม็น ฝุ่นละออง และแมลงวันชุกชุมมีเพียง 1 แห่ง เท่านั้น โดย เป็นสถานประกอบการตั้งอยู่ในจังหวัดนครสวรรค์

พื้นที่ศึกษาจังหวัดราชบุรี

จากสถิติการร้องเรียนของประชาชนในแต่ละอำเภอ ซึ่งมีการรวบรวมไว้ที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดราชบุรี ปี พ.ศ.2539-2540 พบว่า ในเขตอำเภอปากท่อ มีจำนวนสถานประกอบการที่ก่อให้เกิดเหตุปัญหารำคาญจำนวน 5 แห่ง และในเขตอำเภอโพธาราม มี จำนวน 4 แห่ง และในเขตอำเภอเมือง จำนวน 1 แห่ง

พื้นที่ศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา

จากสถิติการร้องเรียนของประชาชนในแต่ละอำเภอ ซึ่งมีการรวบรวมไว้ที่สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดฉะเชิงเทรา ปี 2536-2537 พบว่า อำเภอบางคล้า มีจำนวนสถานประกอบการที่ก่อปัญหาเหตุรำคาญด้านกลิ่นเหม็น ที่เกิดจากการเลี้ยงสุกรมากที่สุดถึง 250 แห่ง และ 251 แห่ง ตามลำดับ ในส่วนของปัญหาเหตุรำคาญที่เกิดจากสถานประกอบการประเภทการเลี้ยงเป็ด และไก่ ก็มีมากเช่นกัน โดยมีจำนวน 115 แห่ง และ 117 แห่ง ตามลำดับ นอกจากนี้มีปัญหารื่องเสียงดังถึง 231 แห่ง และ 240 แห่ง สำหรับสถานประกอบการประเภทการเลี้ยงสุกร

สำหรับสถิติการร้องเรียนตั้งแต่ 2538-2542 นั้น จากการสอบถามไปยังเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสาธารณสุข จังหวัด ฉะเชิงเทรา พบว่า สถิติการร้องเรียน สำหรับ สถานประกอบการเลี้ยงสุกร เป็ด ไก่ นั้น ปัจจุบันไม่พบว่ามีกรร้องเรียนในด้าน เหตุ รำคาญทั้งด้านกลิ่นเหม็น และเสียงดังจากสถานประกอบการดังกล่าวแต่อย่างใด

5) ผลกระทบต่อสุขภาพ

มีประเด็นสำหรับการตรวจสอบสุขภาพดังนี้

- การตรวจสอบสุขภาพทั่วไปและการซักประวัติการเจ็บป่วยเพื่อหาสาเหตุจากสารพิษ 7 ชนิด
- การตรวจสอบสมรรถภาพการทำงานของปอด
- การเอ็กซเรย์ทรวงอก
- การตรวจสอบสมรรถภาพการได้ยิน

ผลกระทบต่อสุขภาพของชุมชนที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับสถานประกอบการ อันอาจได้รับผลกระทบจากสาร 7 ชนิด และเสียงดัง ที่ปล่อยออกจากสถานประกอบการ ไม่พบการเปลี่ยนแปลงภาวะสุขภาพใดๆ ที่จะบอกได้อย่างชัดเจนว่าเป็นผลกระทบต่อสุขภาพ

การประเมินความเสี่ยงต่อสุขภาพของชุมชน ในสถานการณ์ปัจจุบันไม่มีความรุนแรงเพียงพอ ที่จะทำให้เกิดผลกระทบต่อ สุขภาพของชุมชนในบริเวณใกล้เคียง แต่ทั้งนี้หากไม่มีการควบคุมอาจก่อให้เกิดผลกระทบในเรื่องเหตุรำคาญ ต่อชุมชน ได้

6) ข้อเสนอแนะทางวิชาการ

การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสะอาด และเทคโนโลยีที่เหมาะสม สำหรับสถานประกอบการประเภทการเลี้ยงสุกร เป็ด ไก่

- การเกษตรแบบผสมผสาน เช่น การเลี้ยงสุกร เป็ด ไก่ ร่วมกับการเลี้ยงปลา และการปลูกพืช

- การเลี้ยงในระบบปิด (EVAP : Evaporative Cooling System) และการกำจัดของเสียด้วยระบบไบโอแก๊ส (Biogas)

กำหนดค่ามาตรฐาน

- ไฮโดรเจนซัลไฟด์ ที่ตรวจวัดใน 2 ชั่วโมง มีค่าไม่เกิน 0.007 มิลลิกรัมต่อลิตร
- แอมโมเนีย ที่ตรวจวัดใน 1 ชั่วโมง มีค่าไม่เกิน 35 มิลลิกรัมต่อลิตร
- ระดับเสียงในสถานประกอบการประเภทการเลี้ยงสุกร เป็ด ไก่ มีระดับเสียงเฉลี่ย 8 ชั่วโมง ไม่เกิน 85 เดซิเบล (เอ)
- น้ำทิ้งที่จะปล่อยออกนอกสถานประกอบการประเภทการเลี้ยงสุกร มีค่า BOD ไม่เกิน 60 มิลลิกรัมต่อลิตร

วิธีการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อม

- ใช้วิธีการตรวจวัดที่ระบุโดยหน่วยงานราชการซึ่งได้กำหนดไว้
- กรณีที่วิธีการตรวจวัดไม่ได้มีระบุไว้โดยหน่วยงานราชการไทย ให้ใช้วิธีการที่ได้รับการยอมรับ

7) แผนการพัฒนาและปรับปรุงมาตรฐานเหตุรำคาญด้านกลิ่น และเสียงดัง จากกิจการ

ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการเลี้ยงสุกร เป็ด ไก่

การดำเนินงานตามแผนงานการพัฒนาและปรับปรุงมาตรฐานเหตุรำคาญด้านกลิ่นและเสียงดัง จากกิจการเป็นอันตราย แก่ สุขภาพประเภทการเลี้ยงสุกร เป็ด ไก่ ระยะเวลา 5 ปี ประกอบด้วย โครงการทั้งสิ้นจำนวน 8 โครงการ ดังนี้

- (1) โครงการสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรสิ่งแวดล้อม
- (2) โครงการอบรมสัมมนาการจัดการสถานประกอบการประเภทการเลี้ยงสุกร เป็ด ไก่
- (3) โครงการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อบัญญัติ/ข้อบังคับท้องถิ่น และมาตรฐานเหตุรำคาญด้านกลิ่นและเสียงดัง จากกิจการที่เป็นอันตรายแก่สุขภาพประเภทการเลี้ยงสุกร เป็ด ไก่
- (4) โครงการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ ข้อบัญญัติ/ข้อบังคับท้องถิ่น และมาตรฐานเหตุรำคาญด้านกลิ่นและเสียงดัง จากกิจการที่เป็นอันตรายแก่สุขภาพประเภทการเลี้ยงสุกร เป็ด ไก่
- (5) โครงการเสริมสร้างขีดความสามารถและเตรียมความพร้อมให้แก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานตาม ข้อบัญญัติ / ข้อบังคับท้องถิ่น และมาตรฐานเหตุรำคาญด้านกลิ่นและเสียงดัง จากกิจการที่เป็นอันตรายแก่สุขภาพประเภทการเลี้ยงสุกร เป็ด ไก่
- (6) โครงการติดตามและประเมินผลผลการปฏิบัติตามข้อบัญญัติ/ข้อบังคับท้องถิ่นเกี่ยวกับมาตรฐานเหตุรำคาญด้านกลิ่นและเสียงดัง จากกิจการที่เป็นอันตรายแก่สุขภาพประเภทการเลี้ยงสุกร เป็ด ไก่
- (7) โครงการปรับปรุง แก้ไข เพิ่มเติม ข้อบัญญัติ/ข้อบังคับท้องถิ่นเกี่ยวกับมาตรฐานเหตุรำคาญด้านกลิ่นและเสียงดัง จากกิจการที่เป็นอันตรายแก่สุขภาพประเภทการเลี้ยงสุกร เป็ด ไก่
- (8) ประกาศใช้ข้อบัญญัติ/ข้อบังคับท้องถิ่น และมาตรฐานเหตุรำคาญด้านกลิ่นและเสียงดัง จากกิจการที่เป็นอันตรายแก่สุขภาพ ประเภทการเลี้ยงสุกร เป็ด ไก่

